

сѣчива, като: стѣнобитни, огнестрѣлни, каменострѣлни, и всякакви подвижни кули. А за да се вдигне всичко това били приготвени много волове и 5,000 кола, обковани съ желязо. Византийскій царь Львъ зималъ мѣрки да се брани, градилъ нова стѣна при Влахерна (сега Балатъ), подновявалъ окопите и насипите. Верѣдъ такъво страшно приготвяване и отъ двѣтъ страни, дохожда вѣсть, че „Крумъ умрѣлъ, въ четвъртъкъ на великата недѣла, отъ задушване на кръвъта му.“ (13 априлий 814 год.).

КИРИЛЪ И МЕТОДИЙ.

(827—885).

Повече отъ тисещта години са се изминали откакъ два брата, Кирилъ и Методий, са посѣли у словѣнети Христовото учение, за което словѣнскій свѣтъ ги је нареклъ словѣнски първоучители и апостоли. Повече отъ тисещта години са се изминали откакъ тия два брата са прѣвели свештени ти книги на наций языкъ, на който и до днесъ се върши словѣнското богослужение. Същата азбука, която је употребена въ църковни ти книги, је изнамѣрена отъ свети Кирилъ за българи ти, отъ които послѣ са ја зели и други ти словѣне.

Тия два брата са били синове на единъ боларинъ въ Солунъ на име Львъ. Константинъ, който испослѣ се нареклъ Кирилъ, билъ най-малкий отъ синове ти му. Той оште отъ малкъ се отличавалъ съ неисказана дарба и показовалъ голѣма рѣвностъ камъ учението. Той се родилъ въ 827 год. и се поминалъ въ 869 год. на 14-й фев. и је погребенъ въ Римъ въ цркъвата св. Климента. А Методий не се знае, въ коя година је роденъ; той се је поминалъ въ 885 год. на 6-й апр. въ Панониа.

Методий най-напрѣдъ служилъ въ войнишка служба и нѣколко години билъ управникъ на една словѣно-визанийска областъ, а послѣ се покалугерилъ въ единъ Монастиръ на планина Олимпъ. Кирилъ, слѣдъ смъртъта на татка си, билъ повиканъ въ Цариградъ отъ роднина та си Логотета, и тамъ се въеспиталъ у царювити дворове заедно съ царскій синъ Михаила. Тамъ той се изучилъ словѣнностъ, Философия и математика и научилъ много язици. Неговата дарба, образование то му и царекото закриляване, ако и да му отваряли